DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 18.	WARSZAWA, DNIA 28 KWIETNIA 1923.	Rok V.

Rozporządzenia.

86

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Poczt i Telegrafów i Ministra Skarbu z dnia 4 kwietnia 1923 r. w przedmiocie przejęcia przez Ministra Skarbu agend zaopatrzenia inwalidów wojennych i pozostałych.

W związku z wprowadzeniem w życie ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz zaopa-

trzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku ze służbą wojskową (Dz. Ust. R. P. nr. 32, poz. 195) i ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia cyt. wyżej ustawy (Dz. Ust. R. P. nr. 67 poz. 608) zarządza się co następuje.

§ 1.

Agendy przyznawania, wymierzania i wypłaty należności pieniężnych przypadających inwalidom wojennym i pozostałym po inwalidach wojennych, po poległych i zmarłych, należą do zakresu działania Ministra Skarbu.

§ 2.

Minister Skarbu przyjmuje agendy wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, względnie organa, wykonywujące te agendy od Ministra Spraw Wojskowych, a odnośnie b. Dzielnicy Pruskiej, ponadto od Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Poczt i Telegrafów.

§ 3.

Sposób i termin ukończenia przejęcia agend, względnie organów zgodnie z § 2 niniejszego rozporządzenia oznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Darowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sikorski.*
Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński.*
Minister Skarbu w z. *B. Markowski.*

87

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Skarbu, Ministra Poczt i Telegrafów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie przejęcia i przekazania agend zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych na obszarze b. zaboru pruskiego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów i Skarbu z dnia 4 kwietnia 1923 zarządza się, co następuje:

§ 1.

Istniejący przy Województwie w Poznaniu „Urząd Regulowania Rent“ wyłącza się ze składu organizacyjnego Województwa i wciela się go do Izby Skarbowej w Poznaniu, jako Oddział Rent.

§ 2.

W przedmiocie organizacji i etatu Oddziału Rent Izby Skarbowej w Poznaniu ma zastosowanie rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 kwietnia 1923 r. w przedmiocie utworzenia organów powołanych do przyznawania, wymierzania i wypłaty należności pieniężnych inwalidom wojennym i pozostałym.

§ 3.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się równocześnie likwidacja agend pieniężnego zaopatrzenia inwalidów wojennych i pozostałych w Dowództwach Okręgu Korpusów nr. VII (Poznań) i nr. VIII (Toruń) w Województwie Toruńskiem (Urząd Regulowania Rent), tudzież w Dyrekcjach Poczt i Telegrafów w Poznaniu i Bydgoszczy.

§ 4.

Likwidacja i przejęcie agend zaopatrzenia pieniężnego odbędzie się w sposób następujący:

I. Odnośnie pozostałych:

a) Dowódcy Okręgów Korpusów nr. VII i nr. VIII przekażą jaknajrychlej, najpóźniej w ciągu 30 dni Izbie Skarbowej w Poznaniu— akta pozostałych po żołnierzach z W. P. i z b. armji zaborczych z okresu wojny światowej,—którym to pozostałym zaopatrzenie (zaliczka) zostało już przyznane i wymierzone.

b) w ciągu dalszych 10 dni przekaże się akta osób, wyszczególnionych pod a) które znajdują się w toku załatwienia.

c) w ciągu następnych 20 dni przekaże się akta pozostałych po osobach, które zmarły wskutek służby, odbytej przed okresem wojny światowej.

II. Odnośnie inwalidów wojennych.

a) Powiatowe Komendy Uzupełnień, położone na obszarze b. zaboru pruskiego prześlą w ciągu 60 dni właściwym Dowództwom O. K. wyciągi aktów rewizyjnych i superrewizyjnych tych inwalidów z W. P. i b. armji zaborczych z okresu wojny światowej, co do których zostało już ukończone postępowanie (super) rewizyjne i którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie (zaliczkę). Do wyciągów tych dołączą Dowództwa Okręgów Korpusów (Szefostwa Intendentury) akta płatnicze (odpisy list rentowych), podanie o przyznanie zaopatrzenia, deklaracje, metryki, świadectwa zawodowe lub zarobkowe, zaświadczenia zakładów o przyjęciu inwalidy do zakładu, względnie o odejściu z zakładu i t. p. załączniki, z wyjątkiem tych, które są pomocniczymi załącznikami

list (super) rewizyjnych i przekażą je Izbie Skarbowej w Poznaniu bezzwłocznie po przekazaniu aktów rodzin pozostałych, najpóźniej w ciągu 30 dni.

Wyciąg aktu (super)—rewizyjnego zawiera:

1) imię i nazwisko inwalidy;

2) datę urodzenia;

3) miejsce przynależności;

4) miejsce zamieszkania;

5) treść zatwierdzonego orzeczenia Komisji Wojskowo-lekarskiej, t. j. datę, procent utraty zdolności zarobkowej, termin, na jaki wydano orzeczenie i decyzję o istnieniu związku cierpienia ze służbą wojskową;

6) wzmiankę czy służy czynnie w wojsku, względnie do jakiego czasu służył (oddział, zakład), ewentualnie w jakim czasie zwolniony ze służby czynnej;

7) do jakiego czasu przysługuje mu (otrzymał) uposażenie czynne:

8) przynależna P. K. U.

9) na jaki czas przysługuje mu prawo do dodatku na pielęgnację.

Podpis Szefa Int. O. K.

Z lewej strony, u góry zaopatrzony jest wyciąg w nazwę O. K. i liczbę porządkową, z prawej strony wyszczególniona ma być liczba aktu (super)—rewizyjnego, z którego sporządzono wyciąg.

b) w ciągu dalszych 20 dni przekaże się akta w sposób jak pod a) inwalidów, których tytuł do zaopatrzenia powstał przed okresem wojny światowej.

c) w ciągu dalszych 20 dni przekażą Dowódcy O. K. Izbie Skarbowej w Poznaniu wyciągi aktów (super)—rewizyjnych inwalidów, będących w toku załatwienia.

III. Ogólne.

Akta inwalidów i pozostałych przekazuje się według numerów porządkowych z dołączeniem wykazów alfabetycznych uwzględniających numera odnośnych aktów.

§ 5.

Do czasu dokonania przeliczeń według rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i pozostałych, tudzież do czasu rozpoczęcia wypłat przez Izbę Skarbową w Poznaniu osobom, nieobjętym wspomnianą ustawą, wypłacają nadal zaopatrzenie pieniężne, względnie zaliczki—urzędy pocztowe podległe Dyrekcjom Poczt i Telegrafów w Poznaniu i Bydgoszczy, na rachunek Ministerstwa Skarbu.

Stopniowe likwidowanie agend zaopatrzenia pieniężnego inwalidów i pozostałych w Dyrekcjach Poczt i Telegrafów rozpoczyna się w mia-

rę przyznawania i wymiaru rent przez Izbę Skarbową, na skutek porozumienia pomiędzy Dyrektorem Izby Skarbowej w Poznaniu, a Prezesami właściwych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów.

§ 6.

Przekazywanie kart podstawowych odnośnie inwalidów i pozostałych przez Urząd Regulowania Rent w Województwie Toruńskiem Izbie Skarbowej w Poznaniu, odbywa się równocześnie w miarę przyznawania i wymierzania rent na podstawie porozumienia Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z Wojewodą w Toruniu.

§ 7.

W sprawie personelu, zatrudnionego przy agendach zaopatrzenia inwalidów i pozostałych w Urzędzie Regulowania Rent w Toruniu, w Dowództwach O. K. nr. VII i nr. VIII, tudzież w Dyrekcjach Poczt i Telegrafów w Poznaniu i Bydgoszczy—wyjdą oddzielne zarządzenia.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu, w porozumieniu z Dowódcami O. K. nr. VII i nr. VIII, Wojewodami w Poznaniu i Toruniu i Prezesami Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu i Bydgoszczy.

Minister Spraw Wojskowych *Sosnkowski.*

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów *Moszczyński.*

Minister Spraw Wewnętrznych *Sikorski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej *Darowski.*

Minister Skarbu w z. *B. Markowski.*

88

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 kwietnia 1923 r. L. 1051/IV w przedmiocie organizacji urzędów VI klasy.

§ 1.

Poza urzędami klasowemi, ustalonemi rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 1921 r. L. 1559/IV Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 31 z r. 1921 ustanawia się urzędy VI klasy typu pośredniego między urzędami klasowemi a agencjami, przy obrocie rocznym od 20.001 do 50.000 jednostek pracy.

Urzędy VI klasy stoją do siebie i innych urzędów klasowych w stosunku równorzędnym i podlegają bezpośrednio przełożonym Dyrekcjom Poczt i Telegrafów.

Zakres działania jest pełny, obowiązujący wszystkie urzędy pocztowo-telegraficzne.

§ 2.

Kierownikami urzędu VI klasy mogą być urzędnicy XI lub XII stopnia służbowego i niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płac.

§ 3.

Potrzebne do wykonywania czynności urzędowych podręczniki, druki i aparaty oraz przybory imienne i urządzenia jako to pieczęcie, datowniki i plombownice, kasę, wagę listową i dziesiętną z odważnikami, godło, skrzynki listowe, torby posłańcze i worki pocztowe, stół z fachownicą, szafę na druki i dwa krzesła, otrzymują urzędy VI klasy z urzędu.

Wszystkie te przedmioty uposażenia pozostają własnością Zarządu pocztowego i co do ewidencji i utrzymania podlegają postanowieniom rozporządzenia w przedmiocie prowadzenia inwentarzów.

Dostarczenie lokalu dla urzędu, opału, światła i przyborów kancelaryjnych oraz utrzymanie posłańca stanowi obowiązek kierownika urzędu.

§ 4.

Kierownik urzędu VI klasy pobiera oprócz swego uposażenia ryczałty płatne miesięcznie z góry:

1) za dostarczenie lokalu, Dział II § 3 poz. 1

2) na światło, opał i przybory kancelaryjne, Dział II § 3 poz. 2b, 2a

3) na posłańca do służby wewnętrznej (utrzymanie porządku, służby doręczeń i utrzymania połączeń pocztowych w odległości do 5 klm. Dział II § 3 poz. 2c.

Koszta utrzymania połączeń pocztowych w odległości ponad 5 klm. ponosi Zarząd Pocztowy, Dział II § 13 poz. 2b.

§ 5.

Rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 kwietnia 1923 r. L. 1051/IV w przedmiocie organizacji urzędów VI klasy.

Do § 1. Organizację urzędu VI klasy zatwierdza Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

W rozwoju sieci pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, podstawą zastosowania urzędów VI klasy są względy ekonomiczne i stosunki społeczne.

Urzędy klasowe o rocznym obrocie poniżej 50.000 jednostek pracy i agencje pocztowe, których organizację uniemożliwiają stosunki miejscowe i służbowe, podlegają w ramach rozporządzenia przemianie na urzędy VI klasy.

Przemiana wymaga abrobaty Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Do § 2. Kwalifikację na kierownika Urzędu VI klasy stanowi dwumiesięczna zadowalniająca praktyka na kierownika urzędu, odbyta w urzędzie klasowym i zaświadczona przez naczelnika tego urzędu.

Do § 3 i 4. Ryczałty ad 1, 2 i 3 oznacza Dyrekcja Poczt i Telegrafów w ramach ustalonego kredytu.

Z ryczałtu na posłańca przypada dla kierownika urzędu tytułem jego odpowiedzialności za posłańca premja w wysokości 5%. Reszta ryczałtu po odliczeniu należytości na ubezpieczenie posłańca w Kasie Chorych w wysokości przypadającej do zapłaty przez pracodawcę (kierownika urzędu) winna być posłańcowi w całości wypłacona.

Kierownicy urzędów VI klasy, w których systemizowany jest z urzędu funkcjonarjusz niższy (listonosz wiejski) wykonujący przewidziane w rozporządzeniu świadczenia, nie pobierają żadnego ryczałtu na posłańca.

Kierownik Ministerstwa

Moszczyński.

89

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 kwietnia 1923 r. Nr. 1148/IV w przedmiocie organizacji agencji.

§ 1.

Łącznie z rozporządzeniem z dnia 17/IV 1923 r. № 1051/IV w przedmiocie organizacji urzędów VI klasy, znosi się podział agencji określony w dziale I punkt 3 rozporządzenia z dnia 30/IV 1921 roku № 14598/936/III (Dz. U. № 23/1921) i w §§ 3 i 6 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1921 r. L. 1559/IV (Dz. U. № 31/1921 r.).

§ 2.

Stosownie do wielkości obrotu dzielą się agencje na 2 stopnie. Agencje wykazujące z okresu trzechletniego przeciętnie rocznie ilość jednostek pracy do 20.000 zalicza się do 2-go stopnia, ponad 20.000 do 1 stopnia.

§ 3.

Potrzebne do wykonania czynności urzędowych podręczniki, druki i aparaty oraz przybory imienne jako to: pieczęcie, datowniki i plombownice, kasę, wagę listową i dziesiętną z odważnikami, godło, skrzynki listowe, torby posłańcze i worki pocztowe, otrzymują agencje pocztowe z urzędu.

Wszystkie te przedmioty wyposażenia pozostają własnością Zarządu pocztowego i co do ewidencji i utrzymania podlegają postanowieniom w przedmiocie prowadzenia inwentarzów.

Dostarczenie lokalu dla agencji i urządzenia, opału, światła i przyborów kancelaryjnych, oraz utrzymanie posłańca stanowi obowiązek kierownika agencji (agenta).

§ 4.

Uposażenie agenta składa się:

1) z wynagrodzenia agenta za wykonywanie służby pocztowej i dostarczenia lokalu, urządzenia, opału, światła i przyborów kancelaryjnych (wynagrodzenie).

2) z dodatku za wykonywanie służby telegraficznej i telefonicznej;

3) z ryczałtu na utrzymanie posłańca do służby wewnętrznej, służby doręczeń i utrzymania połączeń pocztowych w odległości do 5 klm.

Uposażenie to płatne jest w ratach miesięcznych z dołu. Koszta utrzymania połączeń pocztowych w odległości ponad 5 klm. ponosi Zarząd pocztowy.

§ 5.

Rozporządzenie obowiązuje z dniem 1 marca 1923. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie postanowienia poprzednich rozporządzeń sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Wykonanie powierza się Dyrekcjom Poczt i Telegrafów.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 kwietnia 1923 r. Ńr. 1148/IV w przedmiocie organizacji agencji.

do § 1 i 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zaliczą Dyrekcje Poczt i Telegrafów wszystkie agencje III st. do stopnia 2 a agencje II i I stopnia do stopnia I-go w myśl tego rozporządzenia.

Zestawienie przedłożą Dyrekcje Ministerstwu Poczt i Telegrafów do uzgodnienia.

do § 3. Agencje posiadające już urządzenia kancelaryjne z urzędu jako to: stoły, fachownice, szafy, krzesła i t. p. mogą za zezwoleniem Dyrekcji Poczt i Telegrafów zatrzymać te urządzenia aż do zgaśnięcia umowy.

Przedmioty te podlegają również zainwentaryzowaniu.

do § 4. Uposażenie agentów normuje Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu osobnemi zarządzeniami.

Uposażenie to wynosi z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia miesięcznie:

dla agencji 2 stopnia:

wynagrodzenie 50.000 mkp.
dodatek telegr. i telef. 20.000 mkp.
ryczałt na posłańca do 40.000 mkp.

dla agencji I stopnia:
wynagrodzenie 80.000 mkp.
dodatek telegr. i telef. 30.000 mkp.
ryczałt na posłańca do 60.000 mkp.

Służba doręczeń w agencjach pocztowych jest obowiązującą.

Rodzaje przesyłek oraz granice wartości (kwot) i wagi doręczać się mających przesyłek, oznacza przełożona Dyrekcja Poczt i Telegr. dla każdej agencji z osobna, uwzględniając stosunki miejscowe.

Kierownicy agencji, w których systemizowany jest z urzędu funkcjonarjusz niższy (listonosz wiejski) wykonujący przewidziane w rozporządzeniu świadczenia, nie pobierają ryczałtu na posłańca.

Kierownik Ministerstwa:
Moszczyński.

Zarządzenia.

90

Wpłacanie podatków i innych należności skarbowych za pośrednictwem P. K. O. na konta kas skarbowych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, iż niektóre urzędy pocztowe nie stosują się do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 2 stycznia 1923 r. № 2152/III o wpłacaniu podatków i innych należności skarbowych za pośrednictwem P. K. O. na konta kas skarbowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 2 z r. 1923) i nie przestrzegają, aby płatnicy podatków i należności Skarbu Państwa wypełniali należycie nadruk na odwrotnej stronie „blankietów nadawczych skarbowych”.

Skutkiem tego kasy skarbowe nie mają możności prawidłowego zarachowania wpłaconych kwot.

Poleca się tedy urzędom i agencjom pocztowym, aby zwracały uwagę na należyte wypełnienie przez osoby wpłacające nadruku na przedniej i na odwrotnej stronie dowodu złożenia „blankietów nadawczych skarbowych” i by bezwarunkowo nie przyjmowały na konta kas skarbowych wpłat uskuteczniany za pomocą „blankietów nadawczych skarbowych”, względnie zwykłych blankietów nadawczych P. K. O., o ile na przedniej, względnie na odwrotnej stronie dowodu złożenia tych blankietów brakuje znamion: kto, ile na jaki cel, na czyje dobro, oraz na konto jakiej kasy skarbowej uskutecznia wpłatę, ewentualnie daty i numeru nakazu płatniczego.

Znamiona takie nie podlegają żadnej opłacie pocztowej.

Wszelka inna korespondencja na odwrotnej stronie wspomnianych blankietów podlega opłacie pocztowej przewidzianej w każdoczesnej taryfie pocztowej za pisemne doniesienie na blankiecie P, K. O.

W celu uniknięcia ewentualnej mylnej interpelacji, uchyla się ostatni ustęp zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 2-go stycznia 1923 roku № 2152/III (Dz. Urz. M. P. i T. № 2 z roku 1923) o wpłacaniu podatków i innych należności skarbowych za pośrednictwem P. K. O. na konta kas skarbowych.

Urzędy i agencje pocztowe winny się ściśle zastosować do niniejszego zarządzenia.

L. 695/III z 13 kwietnia 1923 r.

91

Podwyższenie maksymalnej kwoty asygnat pocztowych.

Zarządzeniem z dnia 12 listopada 1922 r. Nr. 2146/III (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 51 z r. 1922 p. 157) ustalono maksymalną kwotę asygnat pocztowych, a mianowicie dla urzędów pocztowych korzystających z rachunku żyrowego Pocztowej Kasy Oszczędności w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na 1.000.000 mk., dla wszystkich zaś innych urzędów pocztowych na 250.000 mk.

Obecnie podwyższa się dotychczasową normę wysokości asygnat pocztowych:

1) Dla urzędów pocztowych należących do rachunku żyrowego P. K. O. w P. K. K. P. na kwotę 5.000.000 mk. (pięć miljonów).

2) Dla wszystkich innych urzędów pocztowych na 1.000.000 mk. (jeden miljon).

Wydziały rachunkowe Dyrekcji Poczt i Telegrafów, oraz urzędy pocztowe winny ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów i środków ostrożności przy załatwianiu tych asygnat.

Niniejsze zarządzenie obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

L.616/III z 11 kwietnia 1923 r.

92

Włączenie obszaru Kłajpedy (Memel) do Litwy Kowieńskiej.

Zarząd Litwy Kowieńskiej ogłasza za pośrednictwem Międzynarodowego Biura Unji Telegraficznej w Bernie, że wszystkie urzędy obszaru Memel (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 54 ex 1921 poz. 156) zostały włączone 1 b. m. do Litwy Kowieńskiej.

W zagranicznej taryfie telegraficznej (dodatek do Dz. Urz. Nr. 26 ex 1922 str. 8) należy zatem we wierszu Kłajpeda (Memel) skreślić wyraz „Niemcy“ i cyfrę „22“ a w uwadze u dołu pod 2) dodać „Opłata

jak do Litwy Kowieńskiej"; zaś przy wyrazie „Litwa Kowieńska" (str. 9 tejże taryfy) dopisać i Obszar Kłajpedy (Memel).

Ponieważ telegramy do Litwy Kowieńskiej przyjmuje się tylko na odpowiedzialność nadawcy, odnosi się to i do telegramów do obszaru Kłajpedy. Należy zatem od nadawców takich telegramów zawsze żądać, by zastrzeżenie to na blankiecie telegramu własnoręcznie napisali i podpisali.

L. 1339/IX z dnia 14 kwietnia 1923 r.

93

Wpłata przekazów pocztowych i telegraficznych, deklarowanie wartości na listach wartościowych i paczkach, oraz nadawanie pobrań i zleceń pocztowych w pełnych kwotach markowych, bez fenigów.

Wpłata przekazów pocztowych i telegraficznych, deklarowana wartość listów wartościowych i paczek, pobrania oraz zlecenia pocztowe winny opiewać na pełne kwoty markowe, bez fenigów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 maja 1923 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem ziemi górnośląskiej województwa śląskiego.

O treści niniejszego zarządzenia należy zawiadomić publiczność ogłoszeniem wywieszonem w budynku pocztowym.

L. 1907/V z 18 kwietnia 1923 roku.

Okólniki.

Falsyfikaty banknotu 50-cio tysiącznego.

Na zasadzie pisma Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 10 kwietnia r. b. Nr. 1432 podaje się do wiadomości wszystkich urzędów i agencyj pocztowych opis fałszywego banknotu 50-cio tysiącznego.

Banknot ten wykonany na papierze cieńszym zwyczajnym, bez znaku wodnego, lub też ze znakiem wodnym zrobionym za pomocą farby tłuszczowej, znaki te są odmienne, występują nikle, bądź bardzo wyraźnie dają się zauważyć na powierzchni obrazu.

Strona przednia:

Kolory farb odmienne, brudne, wpadają w odcień szaro-fioletowy, na banknotach zaś autentycznych odcień farby bronzowawo-czerwony.

Tło tworzące drobną siatkę na całej powierzchni papieru jest o oczkach równobocznych, podczas gdy na banknotach autentycznych siatka ta w górnej i dolnej części banknotu przechodzi stopniowo w oczka podłużne.

Siatka: linje proste przerywane, koloru brudno-żółtego, na banknotach autentycznych siatka ta jest z cienkich linji falistych, koloru jasno-żółtego.

Ornamentacje z kompozycji giloszowych i rysunków zamazane, miejscami przerywane nie uwydatniają się tak jaskrawo jak na banknotach autentycznych.

Druk w środkowej tabliczce nieudatny, litery o konturach niekształtnych, brak na niektórych kropek, przecinków i przenośników.

Podpisy dosyć udatne.

Rozety czerwone z cyfrą 50.000 nieudatne, utrzymane w kolorze brudno czerwonym.

Numeracja maszynowa, cyfry odmienne, nierówno rozstawione, koloru niebieskawo zielonego, na banknotach autentycznych numeracja jest koloru granatowego.

Strona odwrotna:

Kolory farb brudne.

Siatka: linje proste, grubsze, bardziej żółte, na banknotach autentycznych siatka ta jest z cienkich linji falistych koloru jasno-żółtego.

Tło w prostokącie i poza obramowaniem jaśniejsze występuje nikle.

Gilosz tła po środku prostokąta prawie niewidoczny.

Ornamentacje z rysunków, rozet i kompozycji giloszowych nie występują tak czysto jak na banknotach autentycznych odcień farby nieco jaśniejszy.

Całość obrazu po obu stronach banknotu, z wyjątkiem rozet czerwonych, utrzymana w kolorach jaśniejszych.

Falsyfikat wykonany sposobem litograficznym.

Mogą się pojawić falsyfikaty podobne do opisanego lecz na innym papierze lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu.

L. 788/III z dnia 15 kwietnia 1923.

Podwyższenie opłat za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych.

Minister Kolei Żelaznych rozporządzeniem z dnia 28 marca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 37) podwyższył opłaty za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych (wagonów towarowych z paczkami), ustalone z dniem 1-go marca 1923 r., o 100% z ważnością od 15 go kwietnia 1923 r.

Wobec tego opłata za dodatkowe wagony pocztowe przewożone pociągami towarowemi wynosi od tego terminu 1600 mk., za takie same zaś wagony doczepiane do pociągów osobowych 2400 mk. od osi i kilometra.

Opłaty te należy uwzględniać od 15-go kwietnia 1923 r. w rachunkach Dyrekcji kolejowych za wagony towarowe dostarczone urzędom pocztowym do przewozu przesyłek pocztowych.

L. 938/VII z dnia 14 kwietnia 1923 r.

Cenzura przesyłek pocztowych w Turcji.

W uzupełnieniu okólnika z 21 marca 1923, L. 1844/VI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 15, str. 328) zawiadamia się, że prócz przesyłek do Anatolji podlegają cenzurze również przesyłki do Tracji wschodniej.

Obok języka tureckiego, francuskiego, włoskiego i angielskiego dopuszczony jest obecnie także język arabski, grecki i ormiański.

L. 3676/VI z 16 kwietnia 1923.

Używanie maszyn do frankowania w Luksemburgu.

Zarząd pocztowy w Luksemburgu zawiadamia, że do opłacania przesyłek listowych nadawanych do zagranicy w większych ilościach, używane są maszyny wytłaczające w kolorze jasnoczerwonym następujący napis:

„Port pay'e, Centimes: ...... Grand Duch'e de Luxembourg".

Przesyłki listowe, zaopatrzone powyższym napisem, należy uważać jako należycie opłacone do wysokości kwoty podanej w napisie.

Maszyny do frankowania używane są obecnie w następujących krajach: Egipt, Indje brytyjskie, Luksemburg, Niemcy, Nowa Zelandja, Stany Zjednoczone Ameryki, Wielka Brytanja (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 46 z 1922, str. 1017—1018).

L. 2198/VI z dn. 17 kwietnia 1923 r.

Przywrócenie debitu pocztowego dziennikowi „Czernowitzer Allgemeine Zeitung".

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debit pocztowy czasopismu codziennemu „Czernowitzer Allgemeine Zeitung", wychodzącemu w Czerniowcach w języku niemieckim.

Wobec powyższego należy w wykazie zakazanych czasopism (Dz. Urz. Nr. 5 z 1923 r.) odnośny numer porządkowy 316 skreślić.

L. 1838/V z 12 kwietnia 1923 r.

Zwinięcie agencji pocztowej „Paleśnica".

Z dniem 28 lutego 1923 r. zwinięto czasowo agencję pocztową Paleśnica, a jej okręg doręczeń, t. j. gminy Paleśnica, Borowa, Jamna, Olszowa i Ruda kameralna włączono do zamiejscowego okręgu doręczeń u. p. Zakliczyn nad Dunajcem.

L. V/20717 z dnia 24 marca 1923 r.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota Mk.	Uwagi
64584	Ciechocinek	28.IV.1921	Smigiel Jan	110.—	zagubiona

Wiadomości osobowe.

Mianowanie:

Michałowski Stanisław, urzędnikiem prowiz. w VIII st. służbowym z przydziałem do służby w Min. P. i T.

Konkursy.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegr. IV klasy w Nisku. O posadę tę mogą ubiegać się urzędnicy IX stopnia służbowego. Podania do Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Termin do wnoszenia podań 4 tygodnie.

L. 35300/IIa z dnia 8/IV 1923 r.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego IV kl. w Rudkach w Okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy IX i X stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 5065/2a z dnia 7 kwietnia 1923 r.

Na posadę kierownika urzędu pocztowego V kl. w Niedźwiedziu w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy pocztowi X i XI stop. służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 91277/I z dnia 4/IV 1923 r.

Odwołanie konkursu.

Na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Felsztynie, w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 ex 1923.

L. 5065/2a z dnia 7 kwietnia 1923 r.

Wyrok sądowy.

Szymaniuk Antoni, praktykant urzędu pocztowego w Izbicy, za kradzież 2 dolarów ze zwykłego listu amerykańskiego, wyrokiem Sądu Pokoju w Kole z dnia 7 lutego b. r. został skazany na 4 miesięczne więzienie i wydalony ze służby pocztowej.

L. 1783/V z 12 kwietnia 1923 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel.

BYDGOSZCZ:

Zaliczanie kwot znalezionych w skrzynkach listowych i poczekalniach.

W ostatnim czasie zachodzą coraz częściej wypadki, że urzędy pocztowe zaliczają w rachunku miesięcznym kwoty znalezione w skrzynkach lub poczekalniach, nie zawiadamiając o tem wogóle urzędu niedoręczalnych przesyłek w myśl instrukcji w Dz. Urz. 22/22.

Wobec powyższego zarządza się, aby urzędy pocztowe w takich wypadkach spisywały protokół znalezienia pieniędzy, podając dokładnie datę, miejsce znalezienia, kwotę i inne okoliczności.

Spisany w ten sposób protokół, podpisany przez znalazcę, świadków i naczelnika urzędu, zaopatrzony w odcisk datownika, należy natychmiast odesłać do urzędu niedor. przesyłek w Bydgoszczy a w rachunku miesięcznym umieścić odpowiednią uwagę.

L. 253/V z dnia 14 kwietnia 1923 r.

KATOWICE.

Kontrola opłat za przesyłki rejestrowane.

W myś § 3 rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 7 go lutego 1923 r. L. 5636/V (Dz. Urz. nr. 8 z 1923 r.) ustanawia się następujące urzędy pocztowe urzędami kontrolnemi, do przeprowadzenia kontroli opłat za nadane rejestrowane przesyłki pocztowe.

Nazwa urzędu poczt, przeprowadzającego kontrolę	Nazwa urzędu i agencji podlegającej kontroli
Bieruń stary	Lędziny, ag.
Bieruń Nowy	—
Bielszowice	Pawłów, ag.
	Kończyce k. Rudy śląskiej, ag.
Bogucice	—
Brzezinka	—
Bytom Nowy	—
Chebzie	Godula, ag.
Chorzów	—
Chropaczów	—
Czernice (Rydułtowy dolne)	Pszów, ag.
	Lubomia, ag.
	Kornowacz, ag.
	Łyski, ag.
	Niewiadom górny, ag.
Czerwionka	Dębieńsko Wielkie, ag.
Hajduki Wielkie	—
Jastrzębie Górne	—
Katowice	Dąb, ag.
	Murcki, ag.
	Kostuchna, ag.
	Podlesie, ag.
	Kobiór, ag.
Kalety	—
Królewska Huta	Hajduki Nowe, ag.
Kochłowice	—
Knurów	—
Kopalnia Emy	Biertułtowy, ag.
Koszęcin	Boronów k. Lublińca, ag.
Łagiewniki śląskie	—
Ligota śląska	—
Lipiny śląskie	—
Lubliniec	Herby śląskie, ag.
	Lisów k. Lublińca, ag.
	Kochanowice, ag.
	Sadów, ag.

Nazwa urzędu poczt, przeprowadzającego kontrolę	Nazwa urzędu i agencji podlegającej kontroli
	Kochcice, ag.
	Pawonków, ag.
	Kośmidry, ag.
	Lubecko, ag.
Miasteczko śląskie	—
Michałkowice	Brzeziny śląskie, ag.
	Dąbrówka Wielka, ag.
Mikołów	Mokre śląskie, ag.
	Łaziska Średnie, ag.
	Wyry, ag.
	Łaziska Górne, ag.
Mysłowice	Imielin, ag.
	Chełm k. Mysłowic, ag.
Orzegów	
Orzesze	Ornontowice, ag.
	Bujaków, ag
	Paniowy, ag.
	Chudów, ag.
	Przyszowice, ag.
	Gierałtowice, ag.
	Makoszowy, ag.
	Woszczyce, ag.
Paruszowice	--
Pszczyna	Jankowice k. Pszczyny, ag.
	Miedźna, ag.
	Goczałkowice, ag.
	Łąka k. Pszczyny, ag.
	Mizerów, ag.
	Wisła Wielka, ag.
Radzionków	—
Ruda śląska	—
Rybnik.	Świerklany Górne, ag.
	Popielów, ag.
	Szczygłowice, ag.
	Leszczyny, ag.
Siemianowice	Bytków śląski, ag.
Strzybnica	Dąbrówka Mała, ag.
Świętochłowice.	Zgoda, ag.
Szopienice	Janów k. Katowic, ag.
	Ciszowice, ag.
	Nikiszowice, ag.
Szarlej.	Piekary Wielkie, ag.
	Buchacz, ag.
Tarnowskie Góry.	Świerklaniec, ag.
	Nakło śląskie, ag.
	Repty Stare, ag.
	Piekary Rudne, ag.
Tychy	Urbanowice, ag.
Wirek	Halemba, ag.
Wełnowiec.	—
Wodzisław śląski	Godów, ag.

Nazwa urzędu poczt, przeprowadzającego kontrolę	Nazwa urzędu i agencji podlegającej kontroli
	Gorzyce śląskie, ag.
	Rogi, ag.
Woźniki	Lubsza, ag.
Załęże.	—
Zawodzie	—
Żory	Warszowice, ag.
	Pawłowice śląskie, ag.
	Golasowice, ag.
	Szeroka, ag.
	Suszec, ag.

KRAKÓW.

Wpłacanie należytości za pobrane z ekonomatu materjały kancelaryjne.

Wbrew zarządzeniu z dnia 20/I. 1922 r. L. 3672, ogłoszonemu okólnikiem Nr. 22 ex 1922 wiele urzędów i agencyj pocztowych wpłaca należytości za dostarczone z Ekonomatu pocztowego materjały kancelaryjne zapomocą dowodów odbioru i nadania przez Pocztową Kasę Oszczędności, zamiast zarachowywać należytości te w *w miesięcznym wykazie obrotu* na § 9. pozycja „zwroty". Przypominając jeszcze raz powyższy przepis wszystkim interesowanym urzędom i agencjom pocztowym, nadmienia się, że niestosujących się do niego, karać się będzie w drodze porządkowej.

L. II/6569 z dnia 12. lutego 1923 r.

Nieprawidłowości przy przyjmowaniu przekazów telegraficznych.

Wiele urzędów pocztowych wbrew przepisom zawartym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 52 ex 1922 (str. 1129) przyjmują przekazy telegraficzne, sporządzone nie na wydanych specjalnie ku temu celowi blankietach nadawczych przekazu telegraficznego (druk Nr. 500b) lecz na blankietach zwykłego przekazu pocztowego. Poleca się zatem pp. naczelnikom urzędów aby podwładny personel z przepisami tymi zaznajomili i przytoczone nieprawidłowości pod osobistą odpowiedzialnością natychmiast usunęli.

Nr. IV/21964 z dnia 26/III 1923 r.

Wymiana, naprawa i odsyłanie zbędnych przedmiotów inwentarza do ekonomatu.

Zauważa się, że większa część urzędów przesyła do Ekonomatu samowolnie—bez zezwolenia Dyrekcji—niektóre przedmioty jako zbędne, lub w celu wymiany na inne, albo też celem przeprowadzenia naprawy.

Ponieważ takie postępowanie utrudnia należyte funkcjonowanie Ekonomatu i powoduje wiele niedogodności, poleca się, by przed wysłaniem jakichkolwiek przedmiotów, użytecznych, czy też nieużytecznych, urzędy zawsze odnosiły się uprzednio do Dyrekcji, która wyda następnie odpowiednie zarządzenie.

Niestosujących się do powyższego zarządzenia pociągnie się do odpowiedzialności w drodze administracyjnej.

L. II/21813 z dnia 31 marca 1923 r.

Wiadomości osobowe.

Mianowanie:

Roth Feliks praktykantem pocztowym XI stopnia służbowego w Krakowie.

Przeniesienia:

Lewkowiczowa Marja, asystent pocztowy w Słotwinie na posadę kierownika urzędu pocztowego w Biadolinach szlacheckich.

Krzysiakówna Weronika, asystent pocztowy z Jaworzna do okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów w Bydgoszczy.

Styliński Władysław, praktykant pocztowy z Krakowa do Grodźca koło Ząbkowic.

Rezygnacja:

Hein Walter, praktykant pocztowy w Kalwarji Zebrzydowskiej 2.
Śmiałowski Tadeusz, praktykant pocztowy w Krakowie 2.
Sokołowski Antoni, urzędnik IX st. służbowego z kierownictwa urzędu pocztowego Miechów-Charznica.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 2 kwartał 1923 r. — 12.000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 2.000 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 1.200 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.